

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **O. E.**, zastoupeného JUDr. Alenou Strnadovou, advokátkou se sídlem Liberec, Tovaryšský vrch 1358/3, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2004, č. j. OAM-5811/VL-10-P22-2003, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2004, č. j. 46 Az 47/2004–19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 20. 2. 2004, č. j. OAM-5811/VL-10-P22-2003, neudělil žalovaný žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Současně rozhodl tak, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

V žalobě ze dne 17. 3. 2004 proti rozhodnutí žalovaného žalobce namítal nedodržení procesních náležitostí při doručování rozhodnutí a dále vady řízení, když žalovaný nezjistil správně a úplně skutkový stav věci, na základě toho pak vyvodil nesprávné právní závěry. Navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Krajský soud rozsudkem ze dne 14. 12. 2004 žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost založenou na důvodu dle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Uvedl, že krajský soud rozhodl věcně nesprávně. Kasační stížnost podal v rámci svého práva na využití všech zákonných prostředků k přezkoumání rozhodnutí soudu. Požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Usnesením ze dne 24. 6. 2005, č. j. 46 Az 47/2004-34, byl stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě třiceti dnů ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o uvedení konkrétních právních a skutkových důvodů, na nichž je založena. Stěžovatel byl poučen o tom, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude kasační stížnost odmítnuta. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 11. 7. 2005.

V podání ze dne 10. 8. 2005 - doplnění kasační stížnosti - stěžovatel jako důvod kasační stížnosti uvedl vady řízení spočívající v tom, že při zjišťování skutkové podstaty, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit. Krajský soud rozhodl věcně nesprávně, neboť nezjistil úplně a přesně skutkový stav, nezabýval se tím, zda správní orgán opatřil všechny potřebné důkazy a dále i zprávy, ze kterých mohl vyvodit objektivní informace o situaci osob ruské národnosti v Moldavsku. Z uvedených důvodů navrhl zrušení napadeného rozsudku.

Takovou kasační stížnost nelze věcně projednat a bylo třeba ji odmítnout.

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. S výjimkami stanovenými soudním řádem správním je tato stížnost přípustná proti každému takovému rozhodnutí. Jednu ze zmiňovaných výjimek obsahuje i § 104 odst. 4 s. ř. s., který stanoví, že nepřipustná je kasační stížnost, která se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Náležitosti kasační stížnosti jsou stanoveny v § 106 odst. 1 s. ř. s., pokud je podání nemá, musí být podle odstavce 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení vyzývajícího k odstranění vad. Předmětná kasační stížnost neobsahovala tvrzení, z jakých důvodů stěžovatel rozsudek napadá. Přičemž kasační stížnost lze podat jen z důvodů výslovně uvedených v § 103 s. ř. s. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Kasační stížnost tedy vždy musí obsahovat tvrzení nezákonnosti napadeného rozsudku, a to po skutkové i právní stránce. Požadavek na uplatnění některého z důvodů taxativně vypočtených v § 103 odst. 1 s. ř. s. je přitom třeba vykládat v souladu se zásadou, že procesní právní úkon účastníka řízení (zde: kasační stížnost) se posuzuje podle jeho obsahu. Na jedné straně tedy sice postačí, že ze znění kasační stížnosti jsou seznatelné důvody, které zákonným kasačním důvodům odpovídají a není rozhodující, že sám stěžovatel tyto důvody jednotlivým ustanovením nepodřadil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2004, č. j. 2 Afs 7/2003-50, publikovaný pod č. 161/2004 Sb. NSS). Na straně druhé ale není dostačující, jestliže stěžovatel v kasační stížnosti pouze uvede některé z písmen § 103 odst. 1 s. ř. s., ale nekonkretizuje vady v řízení či vady v právním úsudku, jichž se soud podle něho dopustil.

V daném případě stěžovatel v kasační stížnosti pouze vyjádřil nesouhlas s rozhodnutím soudu a označil jako důvod pro podání kasační stížnosti § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Jeho podání tedy neobsahovalo zákonné náležitosti, krajský soud ho proto správně vyzval k odstranění vad a stanovil k tomu lhůtu odpovídající zákonu. Výzva k doplnění kasační stížnosti byla jasná a srozumitelná.

V doplnění kasační stížnosti stěžovatel citoval část výše uvedeného ustanovení a obecně konstatoval, že krajský soud nezjistil přesně a úplně skutkový stav, neboť se nezabýval tím, zda správní orgán opatřil všechny potřebné důkazy. Takové tvrzení bez uvedení konkrétních skutečností, tedy které důkazy či podklady pro rozhodnutí žalovaného v odůvodnění

jeho rozhodnutí chybí, je však stíženo nemožností jeho přezkoumání kasačním soudem. Jde o námitku jen formální, opakující slova zákona, bez věcného obsahu. Obecně namítané vady nemůže ani Nejvyšší správní soud namísto stěžovatele sám aktivně vyhledávat, protože vymezení rozsahu kasační stížnosti a specifikace jejích důvodů leží na stěžovateli v důsledku dispoziční zásady, která ovládá i řízení o kasační stížnosti.

Jedinou dostatečně konkretizovanou námitkou, která splňuje kritéria stanovená v § 103 s. ř. s., tak zůstalo stěžovatelovo tvrzení, že si žalovaný neopatřil dostatek důkazů a zpráv, ze kterých mohl vyvodit objektivní informace o situaci osob ruské národnosti v Moldavsku. Tuto námitku však stěžovatel v žalobě neuplatnil. Z pohledu přezkumu kasačním soudem jde o nový právní důvod, který stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Takový důvod kasační stížnosti je nepřipustný (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Jelikož kasační stížnost stěžovatele neobsahuje žádný jiný stížnostní důvod, je podle citovaného ustanovení nepřipustná jako celek.

Z vyložených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost pro nepřipustnost odmítl podle § 104 odst. 4 a § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.

Za této procesní situace se soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. října 2005

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu